

Presuto ki phuri. Andivin pala patuvinela pe grastesa. Bpe, bpe, bpe. Doresas zhi lake phenya, ipo-bari. Suto ikya. Phuchlyas la.

– O, mo chho! – phenla – Ma zha, chi ka hal tut! Ov si zmeyos. Ma zha othe!

– A, baba! Nanay te hal man!

Aude pala – davay, davay, davay. Duy btesh phirdyas. Ko trinto bresh resto zhi ki nay-tsikni phen..., ki nay-bari. Gelo.

– Babo! Me mozhe te presoav kate?

– Mi sov. Presov kate. Me siyom korkori.

Presuto thay phuchel la:

– Babo! Be, mangava te zhav te rodav me daya!

– O, mo chh! Ma zha! Ov si khanelo, ka hal tut! E-e-e! Ukya balkani dikhsa li? Chak si othe.

– E, shtom si othe, me ka zhav!

Tsidindyas. Doresto othe. Gelo. Leski day othe khuvela. Shtom dikhlyas les, pindzhardyas les.

– Soske alyan be, mo chho? Soske alyan? Ka wl o zmeyos akana, ka hal tut!

– Mi kate si ov?

– Akana ov si upre. Marla pes, kerla...

– Shun akana, so ka phukavav tuke? Ka phukaes leskere silws kay si?

– E! Mishto be, mo chho!

Ayde. Alo peske. Halyas, pilyas i pashlilo. Akana oy pashkinela. Pashkinela i kerela pes naboryame.

– A be, roma! Dikh kibor bersh siyom pash tute, sar khidisaylem. Na phukaves mahge kay si te silws?

– He-e-e! Me romnyake gogi! A tay i shuval, thar la i kibor si mi sila. Ushtino, uryanilo i gelo upre o zmeyos. Li i day ushtini.

– Be, mo chho! Phela mange: „Thar i shuval, kibor si mi sila“.

E, li leski day tharel i shuval, ama nishto nanay.

– Mamo! Ov hohavela tut! – phenla – I sila nanay kate!

Arat pala: „Oh! Oh! Oh!“

– So si, chhe?

– Mi me ot pritesneniya kay na phukaves mange, kay si ti sila, naborosaylyom!

– E! Mi romnyake godi! He o khoru. Buv ko phuv i zomka si moro!

Andidvin pala:

– So phenla, mamo?

– Mo chho! Phenla mange te phagav o khoru, ka merel!